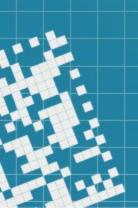
Kmeans metoda za klasterizaciju

Jelena Jovanović Bojan Tomić

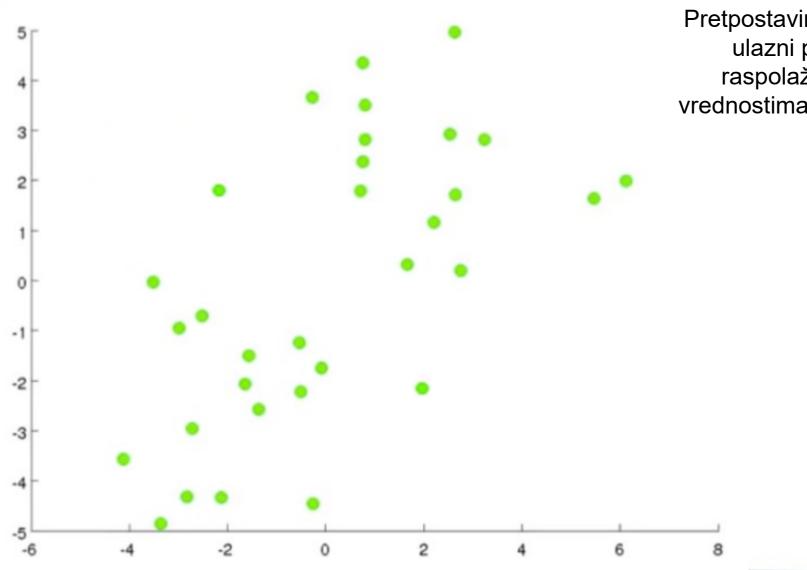

K-MEANS

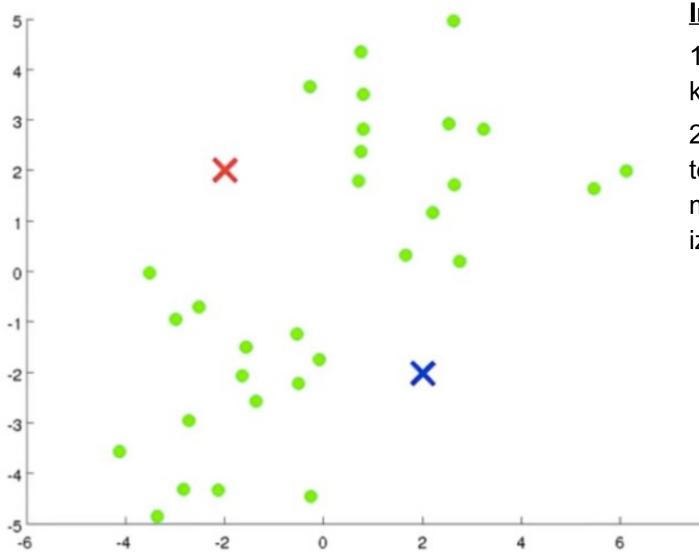
- Jedan od najpoznatijih i najjednostavnijih algoritama klasterizacije
- Najlakše ga je razumeti na primeru, pa ćemo prvo razmotriti jedan primer

Primer je preuzet iz kursa: https://www.coursera.org/course/ml

K-MEANS ALGORITAM – PRIMER

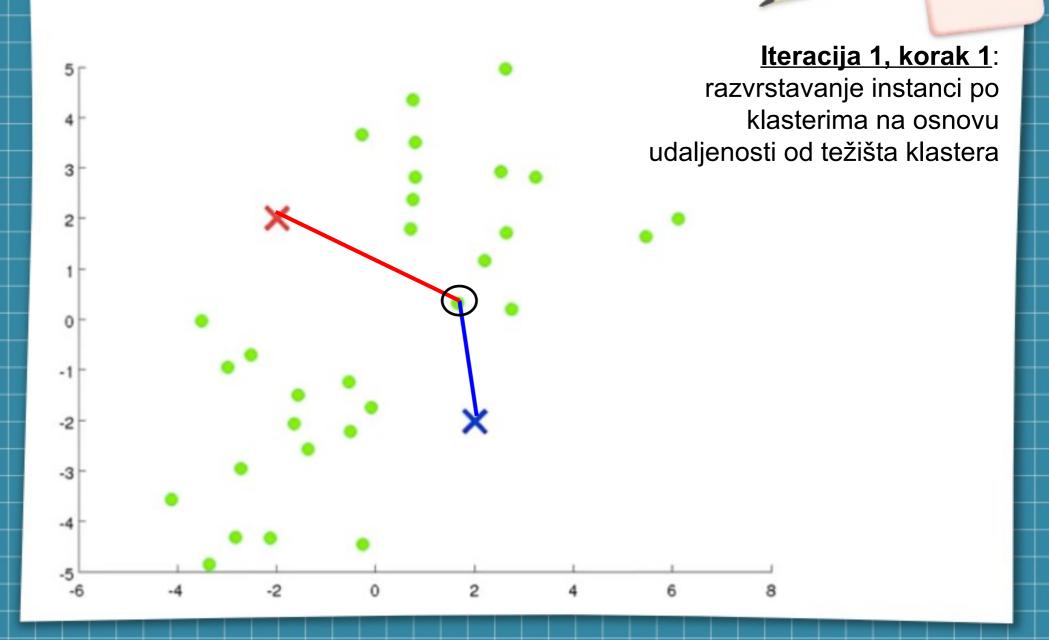

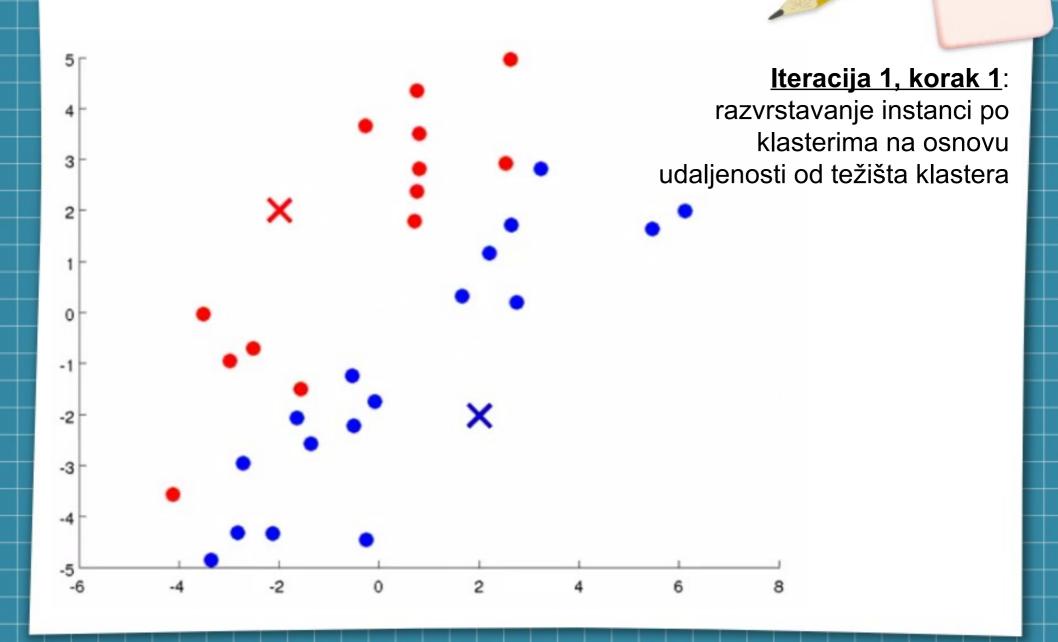
Pretpostavimo da su ovo ulazni podaci kojima raspolažemo, opisani vrednostima dva atributa

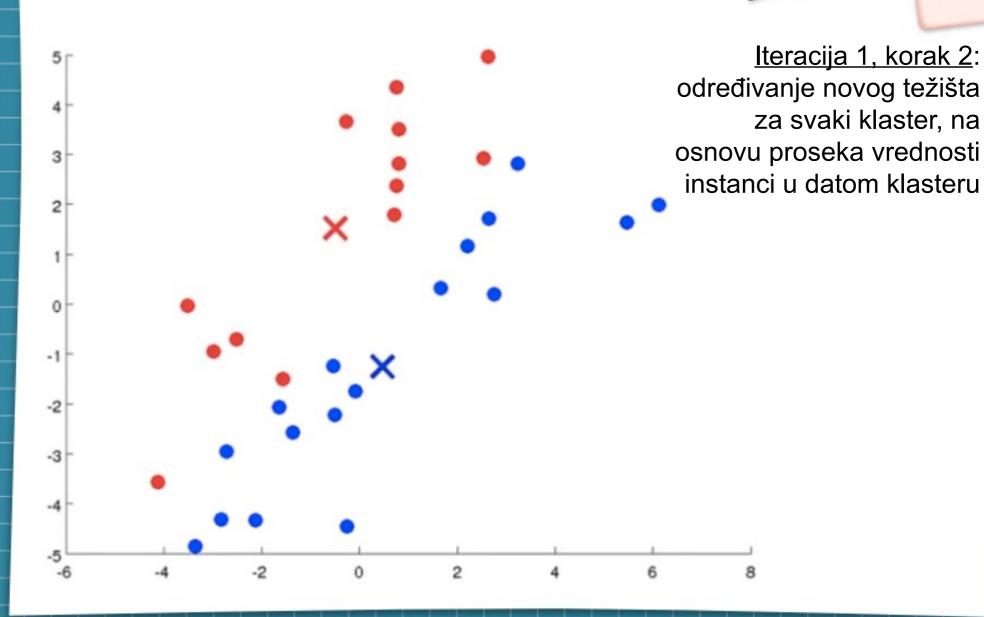

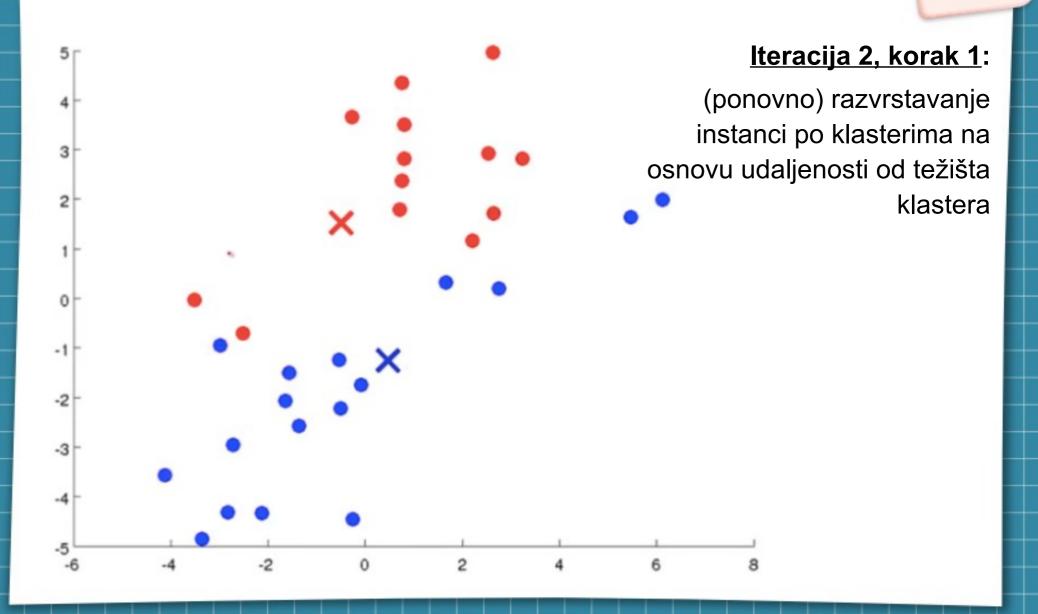
Inicijalizacija:

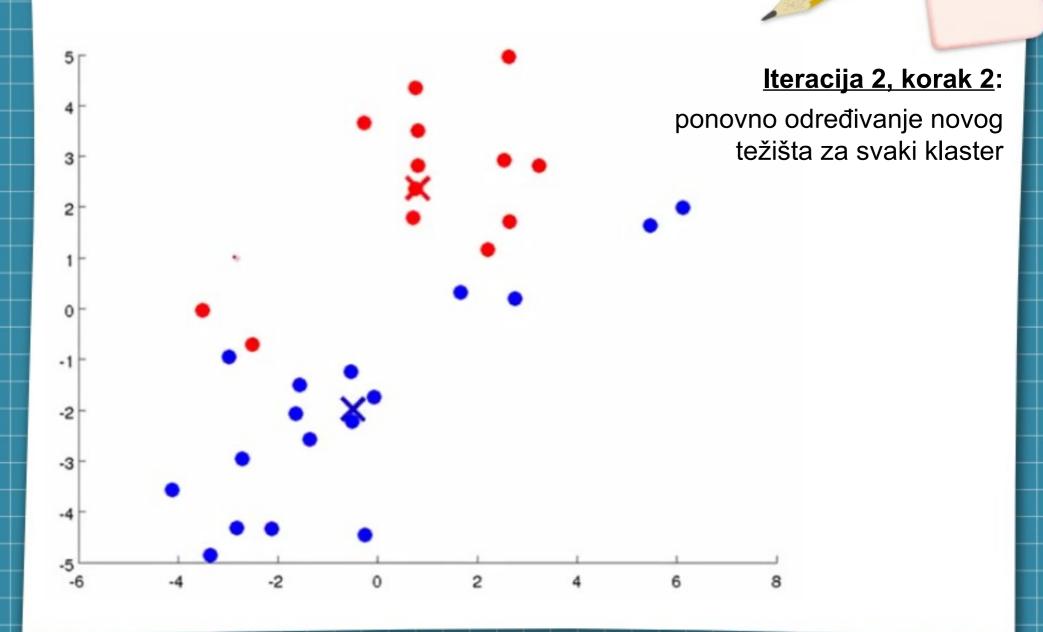
- definisanje broja klastera, npr. K=2
- 2) inicijalni izbor težišta klastera metodom slučajnog izbora

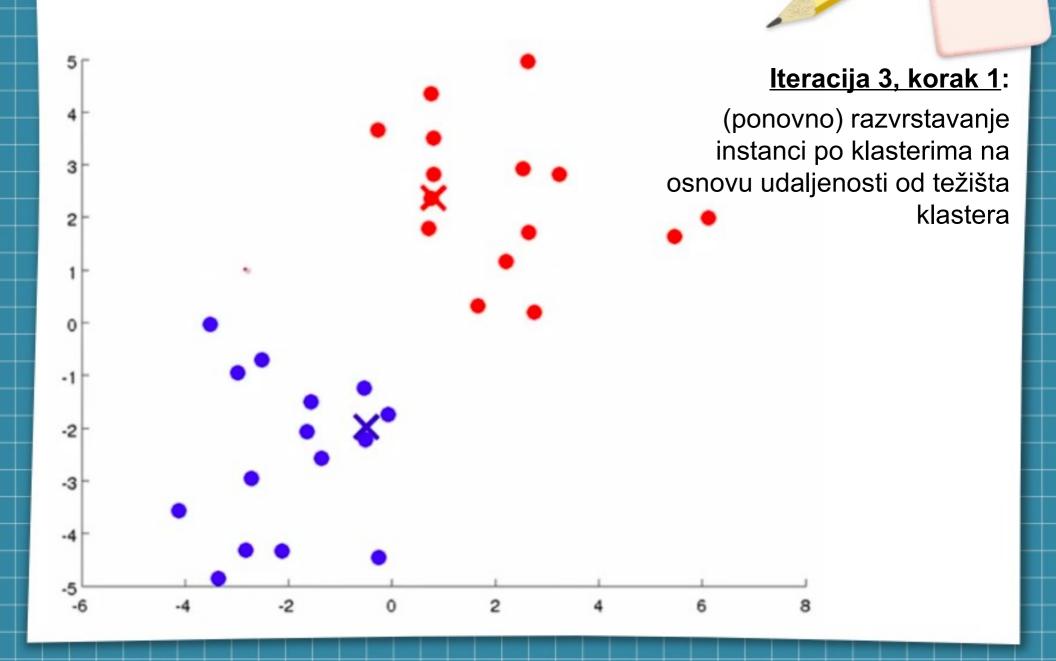

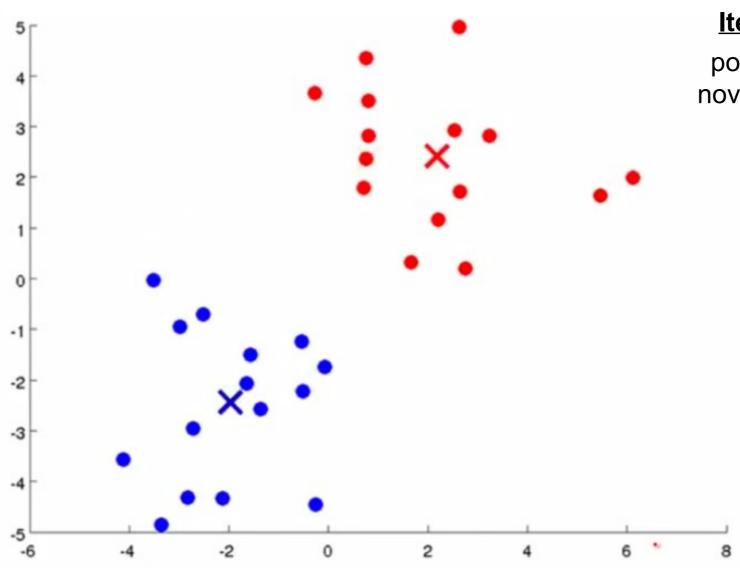

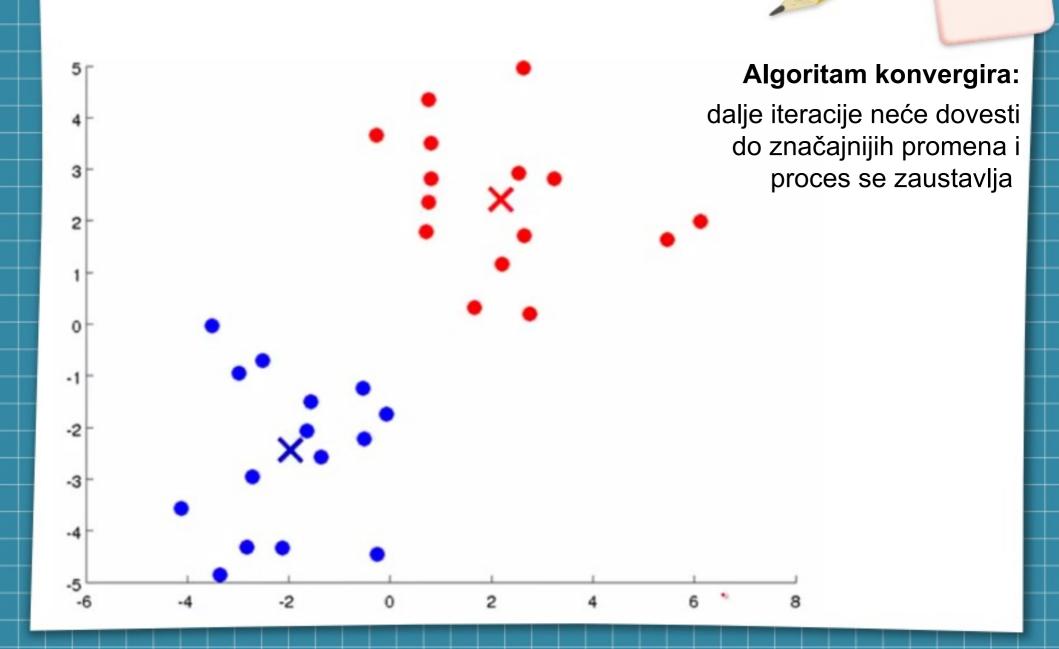

Iteracija 3, korak 2:

ponovno određivanje novog težišta za svaki klaster

K-MEANS: ALGORITAM

Ulazni podaci:

skup podataka sa m instanci; svaka instanca u skupu je vektor opisan sa n atributa (x₁, x₂, ..., x_n)

Parametri algoritma:

- K broj klastera
- max max broj iteracija (opcioni parametar)

K-MEANS: ALGORITAM

Koraci:

- 1) Inicijalni izbor težišta klastera, slučajnim izborom
 - težišta se biraju iz skupa instanci, tj. K instanci se nasumično izabere i proglasi za težišta

2) Ponoviti

- 1) Grupisanje po klasterima: za svaku instancu iz skupa podataka, i = 1,m, identifikovati najbliže težište i dodeliti instancu klasteru kome to težište pripada
- 2) Pomeranje težišta: za svaki klaster izračunati novo težište uzimajući prosek instanci koje su dodeljene tom klasteru

dok algoritam ne konvergira ili broj iteracija <= max

K-MEANS ALGORITAM: FUNKCIJA KOŠTANJA

Cilj K-means algoritma je *minimizacija funkcije koštanja J* (cost function):

$$J(c^{(1)}, \dots, c^{(m)}, \mu_1, \dots, \mu_K) = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m ||x^{(i)} - \mu_{c^{(i)}}||^2$$

 $x^{(i)} - i$ -ta instanca u skupu podataka, i=1,m

 $\mu_{c(i)}$ – težište klastera u koji je instanca $\mathbf{x}^{(i)}$ trenutno raspoređena

 $c^{(i)}$ – indeks klastera u koji je instanca $x^{(i)}$ trenutno raspoređena

 μ_i – težište klastera j, j=1,K

Ova funkcija se zove i funkcija distorzije (distortion function)

K-MEANS ALGORITAM: FUNKCIJA KOŠTANJA

$$\min_{\substack{c^{(1)},\ldots,c^{(m)},\\\mu_1,\ldots,\mu_K}} J(c^{(1)},\ldots,c^{(m)},\mu_1,\ldots,\mu_K)$$

Minimizacija funkcije koštanja **J** kroz K-means algoritam:

- faza *Grupisanja po klasterima* minimizuje **J** po parametrima $c^{(1)},...,c^{(m)}$, držeći $\mu_1,...,\mu_K$ fiksnim
- faza *Pomeranja težišta* minimizuje **J** po parametrima $\mu_1, ..., \mu_K$, držeći $c^{(1)}, ..., c^{(m)}$ fiksnim

K-MEANS: PROBLEMI

- Problemi pri određivanju parametara algoritma:
 - Kako odrediti ukupan broj klastera (težišta) K
 - Uz znanje o pojavi/fenomenu koji se istražuje i pretpostavke o broju klastera
 - Bez znanja o pojavi/fenomenu koji se istražuje i pretpostavki o broju klastera
 - Inicijalni izbor (koordinata) težišta
 - Višestruka nasumična inicijalizacija težišta
 - K-Means++ algoritam

K-MEANS: KAKO ODREDITI K?

U slučaju da posedujemo znanje o fenomenu/pojavi koju podaci opisuju:

- Pretpostaviti broj klastera (K) na osnovu domenskog znanja
- Testirati model sa K-1, K, K+1 klastera i uporediti grešku*

^{*}Na primer, korišćenjem within cluster sum of squared errors metrike

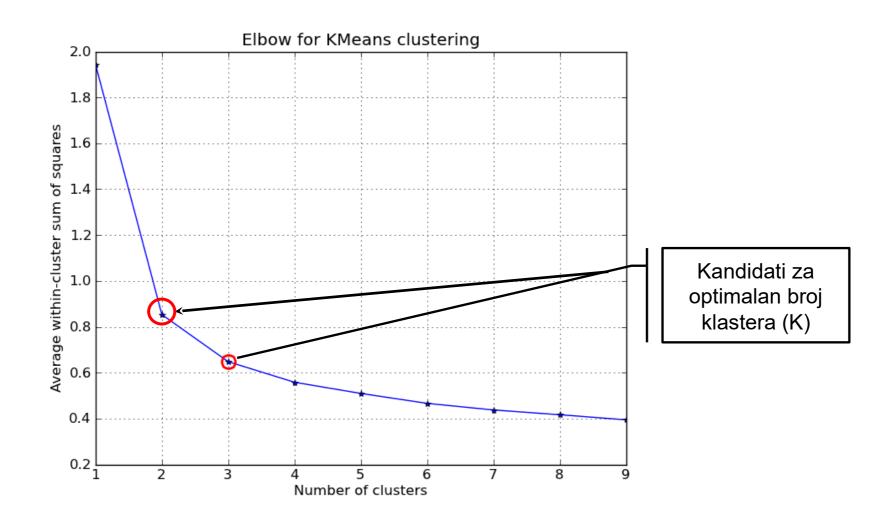
K-MEANS: KAKO ODREDITI K?

Ukoliko ne posedujemo znanje o fenomenu/pojavi

- Krenuti od malog broja klastera i u više iteracija testirati model uvek sa jednim klasterom više
- U svakoj od iteracija, uporediti grešku* tekućeg i prethodnog modela i kad smanjenje greške postaje zanemarljivo, prekinuti postupak
- Ova metoda je poznata kao lakat (eng. "elbow") metoda

^{*}Na primer, korišćenjem within cluster sum of squared errors metrike

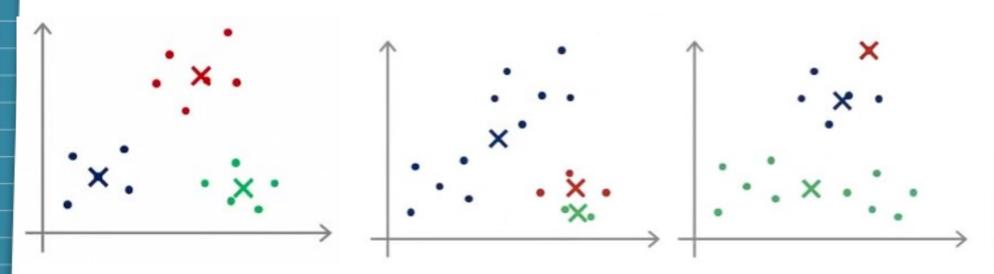
K-MEANS: KAKO ODREDITI K? ELBOW (LAKAT) METODA

K-MEANS: PROBLEM INICIJALNOG IZBORA TEŽIŠTA

Kada znamo K, sledeći problem je inicijalni izbor (koordinata) tih K težišta:

- K-means algoritam može konvergirati brže ili sporije
- Takodje, može "upasti" u lokalni minimum funkcije koštanja i dati loše rešenje

Idealna inicijalizacija

Inicijalizacija koja vodi u lokalne minimume

K-MEANS: VIŠESTRUKA NASUMIČNA INICIJALIZACIJA

Omogućuje da se izbegnu situacije koje K-means dovode u lokalni minimum

Sastoji se u sledećem:

Ovaj pristup daje dobre rezultate ukoliko je broj klastera relativno mali (2 - 10); za veći broj klastera ne bi ga trebalo koristiti

K-MEANS++: BOLJI PRISTUP INICIJALIZACIJE ALGORITMA

Osnovna ideja: inicijalno odabrati *k* težišta koja su što dalje jedna od drugog

Postupak se sastoji u sledećem:

- 1. Nasumično izabrati prvo težište među instancama
- Za svaku instancu izračunati njenu udaljenost od prethodno izabranih težišta
- 3. Nasumično izabrati sledeće težište među instancama koje su najviše udaljene od njima najbližih, prethodno izabranih težišta
- 4. Ponoviti korake 2 i 3 dok se ne uzorkuje *k* težišta

Kmeans algoritam

Prednosti

- Umereno procesorski i memorijski intenzivna (razdaljine instanci od težišta klastera)
- Jednostavna za implementaciju, razumevanje i objašnjavanje

Mane

- Potrebno je pretpostaviti broj klastera (K) ili izračunati optimalan
- Nekada ne konvergira
- Osetljiva na inicijalni izbor težišta klastera
- Osetljiva na izbor metrike udaljenosti
- Osetljiva na šum i outlier-e

